

ĐỌC

VẾT PHẢN TRÊN MẶT BÀN

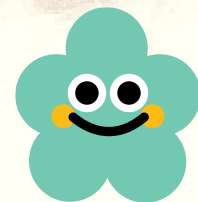
Yêu cầu cần đạt

* **Năng lực đặc thù:**

- Đọc đúng từ ngữ, câu, đoạn và toàn bộ bài *Vết phấn trên mặt bàn*.
- Hiểu được nội dung bài: Tình cảm bạn bè là tài sản vô giá, cần biết nâng niu, trân trọng, cần biết thông cảm với những khó khăn của bạn và tìm cách giúp đỡ.
- Biết đọc diễn cảm phù hợp với lời miêu tả tâm trạng của nhân vật trong câu chuyện.

* **Năng lực chung:** năng lực ngôn ngữ, giao tiếp và hợp tác, tự giải quyết vấn đề và sáng tạo.

* **Phẩm chất:** đồng cảm, chia sẻ, biết giúp đỡ bạn bè.

KHOẺ ĐỘNG

**Kể về một việc
tốt em đã làm
cho bạn. Chia sẻ
về cảm xúc của
em khi đó**

KHÁM PHÁ

LUYỆN ĐỌC

VẾT PHẤN TRÊN MẶT BÀN

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! Đụng tay mình rồi nè!

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh đè mạnh chiếc khăn xoa vết phấn trên mặt bàn.

“Mau về nhé, Thi Ca!” – Minh nói với vết phấn chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

CHIA ĐOẠN

1

Từ đầu đến
thật vui vẻ.

2

Tiếp theo
đến hết một
tuần.

3

Còn lại

ĐỌC TỪ KHÓ

xù lông nhím

lổm đổm vân nâu

nắn nót

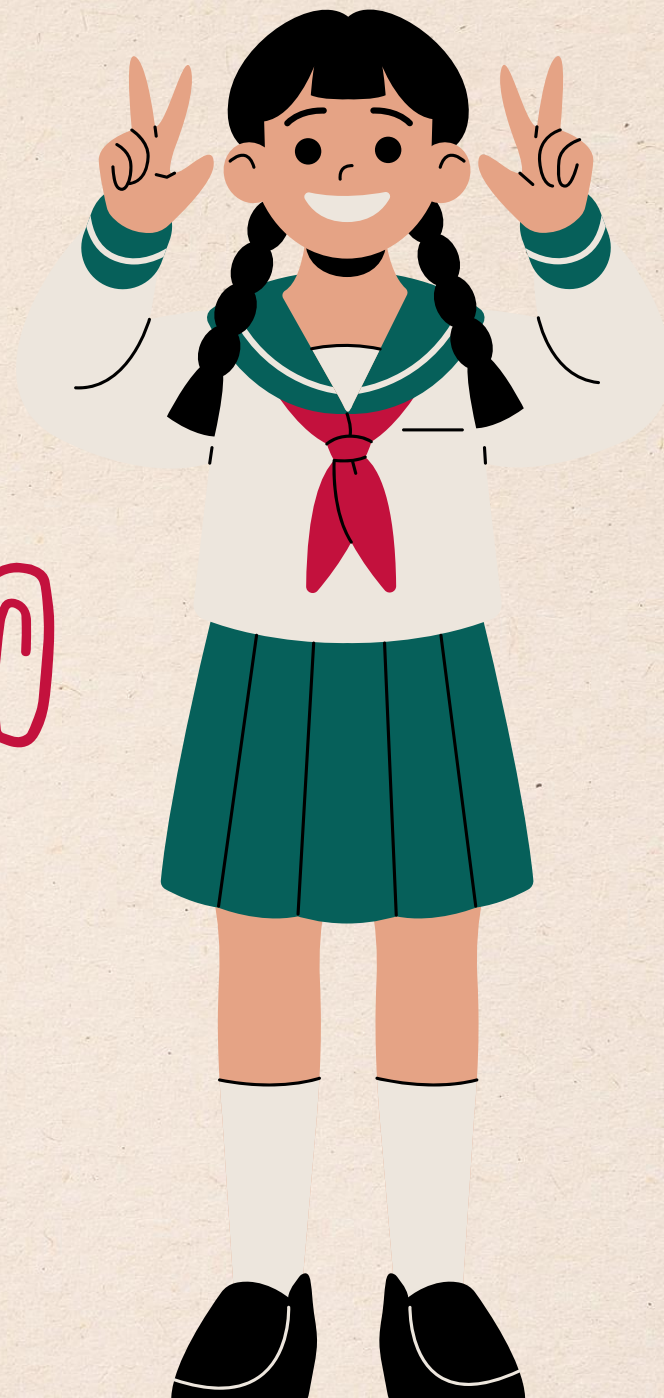
rắc rối

LUYỆN ĐỌC CÂU KHÓ

Luyện đọc ngắt nghỉ hơi ở câu dài

Trong lúc Minh bặm môi, / nắn nót những
dòng chữ trên trang vở / thì hai cái cùi
chỏ / đụng nhau đánh cộp / làm chữ nhảy
chồm lên, / rớt khỏi dòng. //

Nhấn giọng vào những từ ngữ thể hiện cảm xúc của nhân vật

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! **Đụng tay mình rồi nè!**

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh dè mạnh chiếc khăn xoa vật phấn trên mặt bàn.

“Mau về nhé, Thi Ca!” – Minh nói với vệt phấn chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

Đọc nối tiếp theo đoạn

VẾT PHẤN TRÊN MẶT BÀN

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! Đụng tay mình rồi nè!

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh đè mạnh chiếc khăn xoa vết phấn trên mặt bàn.

"Mau về nhé, Thi Ca!" – Minh nói với vết phấn chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

Luyện đọc nhóm đôi

VỆT PHẦN TRÊN MẶT BÀN

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! Đụng tay mình rồi nè!

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh đè mạnh chiếc khăn xoa vật phấn trên mặt bàn.

“Mau về nhé, Thi Ca!” – Minh nói với vết phần chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

Luyện đọc cá nhân

VỆT PHẦN TRÊN MẶT BÀN

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! Đụng tay mình rồi nè!

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

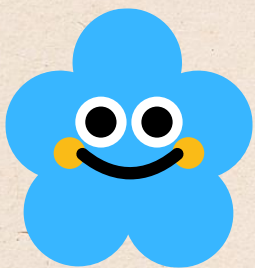
Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh đè mạnh chiếc khăn xoa vật phấn trên mặt bàn.

“Mau về nhé, Thi Ca!” – Minh nói với vết phần chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

KHẨM PHẢ

GIẢI NGHĨA TỪ

Tay mặt: tay phải

Câu 1

Minh có suy nghĩ gì khi cô giáo xếp Thi Ca ngồi cạnh mình?

Minh định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.”
khi cô giáo xếp Thi Ca ngồi cạnh mình.

Câu 2

Điều gì làm cho Minh bực mình khi ngồi chung bàn với Thi Ca?

Thi Ca viết bằng tay trái nên vài lần đụng phải tay Minh khi Minh đang nắn nót viết, làm cho những dòng chữ trên trang vở bị xiêu vẹo, xấu xí

Câu 3

Khi đang viết thì bị Thi Ca đụng vào tay, Minh đã làm những gì?

Khi đang viết thì bị Thi Ca đụng vào tay, Minh đã:

- Hai, ba lần Minh kêu lên: “Bạn xê ra chút coi! Đụng tay mình rồi nè!”
- Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn: “Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!”

Câu 4

Khi biết tin Thi Ca phải đi bệnh viện chữa tay, Minh có những thay đổi gì trong suy nghĩ và việc làm?

Khi biết tin Thi Ca phải đi bệnh viện chữa tay, Minh ân hận về hành động của mình và mím môi, dè dặt mạnh chiếc khăn xóa vết phấn trên mặt bàn.

Câu 5

Tóm tắt câu chuyện bằng 7 – 8 câu.

Câu chuyện Vết phấn trên mặt bàn kể về quá trình thay đổi suy nghĩ của Minh khi gặp người bạn mới. Khi cô giáo xếp bạn mới ngồi cùng bàn với Minh, Minh đã muốn làm quen vui vẻ với bạn mới. Nhưng người bạn mới luôn làm Minh bực mình và Minh đã kẻ vết phấn chia đôi chiếc bàn để tránh bị bạn đụng vào tay mặc dù người bạn mới đó có vẻ buồn. Cho đến một hôm người bạn cùng bàn không đến, biết được bạn phải vào bệnh viện để chữa tay thì Minh đã rất hối hận và xóa đi vết phấn đó.

NỘI DUNG

Tình cảm bạn bè là tài sản vô giá, cần biết nâng niu, trân trọng. Trong lớp học có thể có bạn gặp khó khăn nào đó. Cần biết thông cảm với những khó khăn của bạn và tìm cách giúp đỡ.

LƯÊN ĐỌC LẠI

VỆT PHẦN TRÊN MẶT BÀN

Lớp Minh có thêm học sinh mới. Đó là một bạn gái có cái tên rất ngộ: Thi Ca. Cô giáo xếp Thi Ca ngồi ngay cạnh Minh. Minh tò mò ngó mái tóc xù lông nhím của bạn, định bụng sẽ làm quen với “người hàng xóm” mới thật vui vẻ.

Nhưng cô bạn tóc xù toàn làm cậu bực mình. Trong lúc Minh bặm môi, nắn nót những dòng chữ trên trang vở thì hai cái cùi chỏ đụng nhau đánh cộp làm chữ nhảy chồm lên, rớt khỏi dòng. Tất cả rắc rối là do Thi Ca viết tay trái. Hai, ba lần, Minh phải kêu lên:

– Bạn xê ra chút coi! **Đụng tay mình rồi nè!**

Tới lần thứ tư, Minh lấy phấn kẻ một đường chia đôi mặt bàn:

– Đây là ranh giới. Bạn không được để tay thò qua chỗ mình nhé!

Thi Ca nhìn đường phấn, gương mặt thoáng buồn. Đường ranh giới cứ thế tồn tại trên mặt bàn hết một tuần.

Hôm ấy, trống vào lớp lâu rồi mà không thấy Thi Ca xuất hiện. Thì ra bạn ấy phải vào bệnh viện. Cô giáo nói:

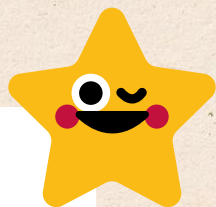
– Hi vọng lần này bác sĩ sẽ chữa lành cánh tay mặt để bạn không phải viết bằng tay trái nữa!

Lời của cô giáo làm Minh chợt nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong học bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn lúc nhìn Minh vạch đường phấn trắng. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh đè mạnh chiếc khăn xoa vết phấn trên mặt bàn.

“Mau về nhé, Thi Ca!” – Minh nói với vết phần chỉ còn là một đường mở nhật trên mặt gỗ lốm đốm vân nâu.

(Theo Nguyễn Thị Kim Hoà)

Luyện tập theo văn bản đọc

Trong các từ in đậm dưới đây, từ nào là tính từ chỉ đặc điểm của sự vật, từ nào là tính từ chỉ đặc điểm của hoạt động?

Lời cô giáo làm Minh chột nhớ ra Thi Ca hay giấu bàn tay mặt trong hộc bàn. Minh nhớ ánh mắt buồn của bạn khi Minh vạch đường phấn **trắng**. Càng nhớ càng ân hận. Mím môi, Minh dè **mạnh** chiếc khăn xoa vật phấn trên bàn.

Tính từ chỉ đặc điểm
của sự vật:

trắng

Tính từ chỉ đặc điểm
của hoạt động:

mạnh

2. Đặt câu về một nhân vật trong bài đọc, trong đó có dùng tính từ.

Minh là một người bạn rất tốt.

Tính từ: **tốt**

Dẫn dò

Chia sẻ bài học

Chia sẻ thông điệp
bài đọc

Chuẩn bị bài mới

Tiếng Việt

**CHÚC CÁC EM
HỌC TỐT!**

MĂNG NON - TÀI LIỆU TIỂU HỌC
Chuyên
SOẠN BÀI GIẢNG ĐIỆN TỬ
LỚP 2, 3, 4

**BỘ KẾT NỐI TRI THỨC VÀ
CHÂN TRỜI SÁNG TẠO**

*Soạn bài giảng yêu cầu, dự giờ,
thao giảng dựa theo chương trình GDPT 2018*

Mời truy cập:

Facebook: MĂNG NON - TÀI LIỆU TIỂU HỌC

Zalo: 0382348780 - 0984848929

Quét mã QR:

